

Tội phạm người Việt:

GIẶT MÌNH và SUY NGÃM

Tội phạm người Việt phức tạp

Tháng 12/2008 có 1 vụ việc nổi đình nổi đám, với báo chí trong nước và báo chí nước ngoài. Đó là vụ Phi công Đặng Xuân Hợp, 33 tuổi, là cơ phó trên chuyến bay từ Hà Nội, bị cảnh sát Nhật bắt giữ do tham gia vào đường dây vận chuyển hàng đánh cắp của một nhóm tội phạm người VN tại Nhật. Theo cảnh sát Nhật đường dây này bắt đầu hoạt động vào khoảng năm 2006, chuyên trộm cắp mỹ phẩm, quần áo cùng các hàng hoá khác tại các cửa hàng của Nhật và mang về VN tiêu thụ.

Kết quả điều tra sau đó, có thêm 85 người bị cảnh sát bắt gồm: Nhiều phụ nữ trẻ, nhiều tu nghiệp sinh, người kinh doanh thực phẩm và người không có nghề nghiệp ổn định. Từ vụ việc được phát hiện này cho ta thấy, những tội phạm người Việt hoạt động có tổ chức và móc nối với nhau rất chặt chẽ, họ lợi dụng sự quản lý dễ dãi của các

chủ cửa hàng của nước ngoài mà phạm tội. Cũng theo dòng sự kiện này, làm người ta nhớ đến nhiều vụ việc liên quan đến nhân viên của hàng không phạm tội: Vận chuyển tiền, ma túy trái phép, vận chuyển mĩ phẩm không có tem, vận

Gõ cụm từ "tội phạm người Việt" trên công cụ tìm kiếm google, ra 1880 kết quả trong vòng 0,25 giây. Một kết quả khiến chúng ta giặt mình và suy ngẫm.

chuyển hàng có được do trộm cắp..

Tháng 11/2008, Đài truyền hình quốc gia Nam Phi đã cho phát sóng bộ phim tài liệu điều tra về nạn buôn bán sừng tê giác lậu. Bộ phim đồng thời được đăng tải trên mạng tại địa chỉ www.5050.co.za. Bộ phim đã phân tích lợi nhuận của việc buôn lậu sừng tê giác, nguồn lợi đó không kém gì buôn ma túy và kim cương. Trong bộ phim đã lấy ra 3 dẫn chứng tiêu biểu về tình trạng buôn

MAI MAI

bán sừng tê giác thì đều liên quan đến người Việt tại Nam Phi. Đầu tháng 4/2008 là vụ việc một công dân VN đã bị bắt giữ vì sở hữu sừng tê giác trái phép. Mặc dù chưa xác định rõ anh ta có phải nhân viên của Đại sứ quán Việt Nam hay không nhưng anh lái chiếc xe của sự quán. Hai công dân VN khác cũng bị bắt giữ tại sân bay OR Tambo International tháng 7/2007 với 4 chiếc sừng tê giác bị thu giữ. Và vụ việc "gây sốc" nhất là 1 nhân viên của Đại sứ quán tên là Vũ Mộc Anh, có trao đổi mua bán sừng tê giác ngay tại trước cổng tòa đại sứ. Quả là những vụ việc pháp lý "tày đình".

Vụ việc gần đây nhất diễn ra vào tháng 3/2008 là vụ ông Lâm Dương, một người Việt sang Hoa Kỳ từ năm 14 tuổi, sử dụng ma túy, tâm lý bất thường.. Ông ta đã ném 4 đứa con từ 4 tháng tuổi đến 3 năm tuổi xuống biển sau khi cãi nhau với vợ. "Đây là một sự tàn ác" những người tham dự

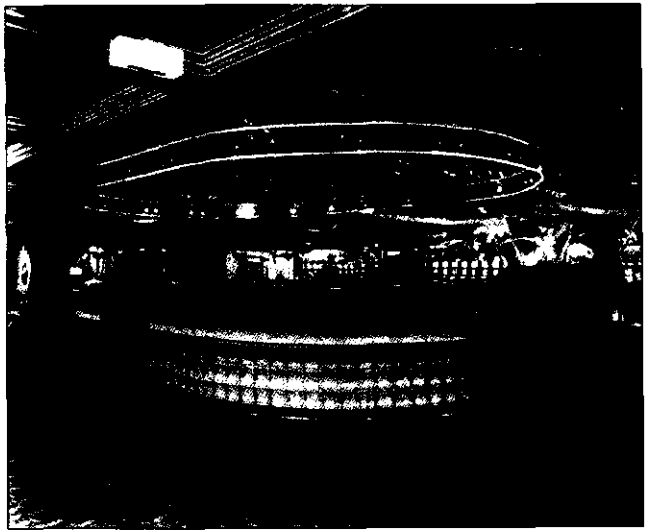
phiên tòa xét xử ông Lâm Dương nhận xét. Hành vi phạm tội này được báo chí nước ngoài nhắc đến nhiều lần và phân tích rất tỉ mỉ.

Ngoài 1 số vụ việc trên, thì báo chí nước ngoài cũng đưa rất nhiều tin bài, mổ xẻ về các vụ việc người Việt phạm tội.

Ghi từ "thiên đường"

Theo thống kê chưa đầy đủ, cộng đồng người Việt ở nước ngoài có khoảng 3 triệu người, phổ biến ở các nước Mỹ, Úc, Đài Loan, Canada, Cộng hòa Séc... Người Việt ở nước ngoài, có thể là nhóm người sang định cư lâu dài hoặc dưới dạng xuất khẩu lao động, hoạt động ngoại giao, văn hóa... Bởi nhiều lý do mà nhiều người cho rằng, việc định cư và sinh sống ở nước ngoài là "thiên đường". Nhưng trên thực tế, ở một nơi sống khác, những rào cản, chính sách riêng nên nảy sinh vấn đề có nhiều người Việt khó thích nghi và tồn tại.

Lấy ví dụ riêng ở Úc, người Việt là 1 cộng đồng có số lượng đông đảo tại đây. Theo thống kê chưa đầy đủ năm 2003 số người đang sinh sống tại đất nước này là 175 nghìn người. Nhiều người Việt coi Úc là "thiên đường" bởi: Môi trường tự

Những Casino bóng lộn thế này thu hút nhiều người Việt ở nước ngoài.

nhiên tốt, lao động chân tay cho thu nhập cao (25 -30 đô la Úc/1 giờ làm việc), phúc lợi xã hội tốt... Thế nhưng ít ai ngờ được rằng người Việt "bị động" khi suy thoái kinh tế, bị cuốn vào nhiều tệ nạn xã hội.

Anh Nguyễn Cao Tín (Hải Phòng) là 1 lao động tự do tại Úc. Vốn là nông dân, do có người anh họ định cư ở Úc, anh Tín xin visa du lịch và "lách luật" để làm việc ở quốc gia này. Nói về lựa chọn của mình, anh cho hay: "Mỗi lần sang Úc tôi chỉ làm 3 tháng, hết hạn visa lại về, nhưng nói về thu nhập thì dù chỉ làm thợ xây dựng cũng hơn nhiều nghề ở Việt Nam". Một tháng sang Úc anh Tín làm ra trung bình 30

triệu đồng, sau khi trừ chi phí đi lại, làm 3 tháng anh bỏ ra được khoảng 60 triệu tích góp và giúp đỡ gia đình. Thế nhưng trong những câu chuyện của anh Tín, kể về những người "bà con" anh Tín lắc đầu : "Ngại lắm cô ơi, có những người chỉ làm ở công ty "gạch". Công ty gạch theo ám chỉ của anh Tín là những người chỉ sống bằng thu nhập của trợ cấp xã hội.

Người Việt ở Úc, được biết đến là cộng đồng có nhiều người sử dụng ma túy nhất. Trên chương trình phát thanh tiếng Việt dành cho cộng đồng ở đây thường xuyên cảnh báo về tình trạng buôn bán và sử dụng ma túy của người Việt. Anh Michael, một người Úc đưa

ra nhận xét : “Ở giữa hai bờ quan điểm, một bên là sự rộng mở của xã hội Úc, một bên là những quan điểm còn khép kín. Những người sinh ra ở thế hệ thứ 2, thứ 3 khó hòa nhập với nước Úc hiện đại. Nhiều người Việt trẻ đã nghiện và thất nghiệp vì lẽ đó”.

Cũng không phải ngẫu nhiên mà tại các Casino của người Úc lại có nhiều người châu Á, mà số lượng chiếm đông nhất lại là người Việt. Vào một ngày đầu tháng 9/2008 có mặt tại Casino lớn nhất ở thành phố Melbourne, tôi thấy nhiều nhóm người Việt còn say sưa với ván bạc đỏ. Có những giọng nói Sài Gòn vang lên... Thời cuộc, những cuộc khủng hoảng kinh tế ảnh hưởng đến tất cả mọi người, số người Việt tại Úc thất nghiệp và thiếu việc làm tăng lên, cảm dỗ từ những tệ nạn “trực sẵn” đó cũng là một lý do quan trọng dẫn đến tình trạng phạm tội của người Việt ở Úc.

Từ hình ảnh cá nhân đến hình ảnh cộng đồng

Tôi còn nhớ vào tháng 9/2008 có vụ việc tốn nhiều “mực giấy” của báo chí VN, vụ việc một sinh viên người Hàn giết người tình là một sinh viên Việt Nam, bỏ xác vào vali và mang đi đốt. Vụ việc gây xôn xao dư luận vì sự nhẫn tâm, độc ác và cả vì “một kết cục bi thảm của 1 cô gái trẻ có người tình là người nước ngoài”. Lúc bấy giờ, tôi cũng có 1 anh bạn người Hàn, anh ấy ngượng ngùng mà nói với tôi rằng: “Em có biết vụ việc giết người này không ?. Nhiều xe ôm Việt Nam đưa cho anh tờ báo này, anh đọc mà kinh sợ và ngại quá”. Đặt mình vào vị trí anh bạn này, tôi ngẫm: Anh kinh sợ vì thủ đoạn của kẻ giết người, còn ngại có lẽ bởi vì anh ấy có cùng quốc tịch với kẻ đó.

Tôi biết sau vụ việc này, những người Hàn ở Việt Nam có lập ra 1 quỹ để giúp gia đình của cô gái trẻ “vời” đi phần nào khó

khăn. Cái quỹ được vài chục triệu.. thế nhưng không làm vơi đi được một “định kiến” có sẵn trong lòng nhiều người Việt (cụ thể là người lái xe ôm, lái taxi, bán nước chè đưa cho anh bạn tôi tờ báo và mách anh vụ việc thảm khốc trên) về những anh chàng người Hàn độc thân. Và

Khu chợ tập hợp nhiều người Việt Nam sinh sống.

nhiều người Hàn tử tế vẫn thấy ngại sau vụ việc này. Điều này cho ta thấy rằng, chỉ một vụ việc phi pháp, thảm khốc do 1 người gây nên có thể ảnh hưởng đến cả một cộng đồng.

Khi nhắc đến 1 tên phạm tội cụ thể thì người ta thường nhắc đến quốc tịch, khi 1 vụ việc được “khui ra” thì là một chuỗi các vụ việc khác cũng được nêu ra, cũng như khi nhắc đến 1 tội phạm người Việt thì người ta thường nhắc “kèm” nhiều vụ việc liên quan đến tội phạm là người Việt. Những ai có ao ước định cư ở nước ngoài bằng mọi giá, hãy thử ngẫm. Một nỗi cơm có sạn, cho ta cái cảm giác cả nỗi cơm có sạn. Tì vết của 1 cá nhân có thể ảnh hưởng đến hình ảnh cộng đồng. ■